

Slniečnica

Školský časopis

Ročník: druhý

Číslo 3.

ZŠ s MŠ Likavka

Veľká noc jar nesie
v batôžku od slnka,
budí sa príroda,
tok šťastia zažblnká.

Maľujú dievčička
farebné vajíčka,
aby si mala čím
obdať Janička.

Janička či Dušana,
okúpu ťa zarána,
rumeň sadne na líčko,
keď im podáš vajíčko.

Keďže je to v našej moci, prajeme Vám k Veľkej noci: veľa vône koláčov, veľa slušných šibačov, dobrej vodky zo skleničky, vedro vody zo studničky. Príjemné prežitie veľkonočných sviatkov

Vám praje

redakčná rada

Veľká noc

Veľká noc je najstarším, najvýznamnejším kresťanským sviatkom, počas ktorého si kresťania pripomínajú umučenie, smrť a vzkriesenie Ježiša Krista. Nadväzuje na židovskú paschu - ktorá sa slávila od 14. do 21. dňa v mesiaci nisan (náš marec až apríl) na pamiatku oslobodenia izraelského národa z egyptského otroctva.

Termín Veľkej noci nie je stály, každoročne sa mení. Veľká noc pripadá na prvú nedeľu po prvom jarnom splne mesiaca - po 21. marci. Má však ustálený deň na oslavu - nedeľu - pretože Ježiš Kristus vstal z mŕtvych podľa svedectva apoštolov prvý deň po sobote (Matúš 28,1 Marek 16,1 Lukáš 24,1 Ján 20,1). Veľkonočný - tichý týždeň trvá od *Kvetnej nedele* po *Bielu sobotu*, počas ktorého si cirkev zvlášť intenzívne pripomína pamätné dni utrpenia a smrti Ježiša Krista. Ich vážnosť pripomína čierne chrámové rúcho.

Šibi-ryby....

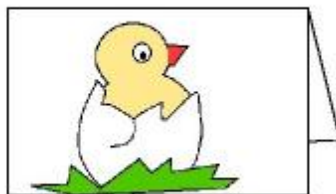

Ako sa vyhnúť kupačom?

1. Týždeň dopredu trénovať šprint
2. Vypnúť zvonček
3. Podstrčiť sestru
4. Pustiť psa
5. Vypnúť hlavný uzáver vody
6. Zamknúť a zlomiť kľúč
7. Neobliekajte si tesné nohavice alebo sukne. V nich je každá rana cítiť oveľa viac. Citlivé ženy si môžu „pozadie“ vypchať.

Rady pre kupačov

1. Ráno sa poriadne umyte, navoňajte, upravte. Ak nakoniec skončíte niekde v priekope, možno vás okolidúci nebudú považovať za bezdomovca a pomôžu vám.
2. Ráno si dajte ľahké raňajky. S plným žalúdkom by ste totiž známym mohli veľmi ľahko zničiť koberec.
3. Na sako si pripnite visačku s vašou adresou, aby vedeli, kam vás majú doručiť.

Sv. Valentín

Sviatok sv. Valentína pripadá na 14. február. Je sviatkom všetkých zamilovaných a slávi sa už niekoľko desaťročí v rôznych kútoch sveta.

A kto bol sv. Valentín? Jedna z legiend vraví, že sv. Valentín bol kňaz žijúci v Ríme v 3. storočí. V tom čase vládol cisár Claudius II, ktorý bol známy svojimi megalománskymi túžbami a krutými vojnovými výpravami. Napadlo mu, že ženatí muži sú slabšími vojakmi, pretože sa musia starať o svoje rodiny, a tak zakázal v krajine manželstvo. Sv. Valentín však napriek zákazu ďalej zasnuboval a oddával zamilované páry. Keď sa to cisár dozvedel, za jeho snahu spájať životy zamilovaných sviatosťou celoživotnej lásky ho dal popraviť.

Žiari Ti úsmev na líčku,
keď čítaš túto básničku
a čuduješ sa trošičku,
prečo Ti píšem potíšku.
A ja Ti rýchlo odpoviem,
píšem Ti, lebo Ťa milujem...
Krásny Valentín.

Dnes je Valentín.

Prajem Ti po 1.- aby sa Ti v tento deň splnili tie najtajnejšie sny a želania a po 2. -aby som bola priamou súčasťou bodu číslo 1.

Ako môžeš povedať, že dážď neprší, keď existujú oblaky...
Ako môžeš povedať, že lístie nelieťa, keď existuje vietor...
Ako môžu povedať, nezamiluj sa, keď existuješ Ty!!!

Milujem Ťa ako hviezda Betlehem,
milujem Ťa ako slnko celý deň,
milujem Ťa ako básnik rým,
milujem Ťa, a to nie len, keď je Valentín...

Posielam Ti krásne slová, krátku báseň, láska moja. Posielam Ti sladký bozk, pýtaj si, ak nemáš dost.
Posielam Ti modré z neba, z hĺbky srdca len pre Teba. Cmuk

Veríš na lásku na prvý pohľad alebo mám okolo Teba prejsť ešte raz?!

MAREC-MESIAC KNIHY

Známy pedagóg J.A. Komenský povedal: „Nemilovať knihu, znamená nemilovať múdrosť a nemilovať múdrosť, znamená stávať sa hlupákom.“

Už tradične mesiac marec spájame nielen s príchodom jari, ale i mesiacom knihy. Kniha, najväčší priateľ človeka od vynálezu kníhtlače, patrí medzi neodmysliteľných spoločníkov mladých či starých.

Prečo si Mesiac knihy pripomíname práve v marci?

Mesiac knihy si pripomíname od roku 1955. Podľa jednej verzie sa stal mesiacom knihy z komerčných dôvodov. Zvolili si to sami kníhkupci, lebo bola na jar malá návštevnosť v obchodoch. A marec práve preto, lebo v tomto mesiaci sa narodil a zomrel Matej Hrebenda, významný buditeľ, ktorý sa podieľal na šírení slovenskej knižnej kultúry.

Mesiac marec máme v pamäti zapísaný ako mesiac knihy. Možno tento prívlastok už nevnímame tak intenzívne ako kedysi, keď bolo oveľa menej možností vzdelávania a získavania informácií ako dnes, no napriek tomu má literatúra zaiste v bežnom i študentskom živote svoje stále miesto. Zdrojom stretnutí s knihami odjakživa nie sú len kníhkupectvá a vlastné domáce knižné zbierky, ale svoje nezastupiteľné miesto tu majú aj knižnice.

Od rozšírenia internetu je marec nielen mesiacom knihy, ale aj mesiacom internetu.

Žiaľ, čím ďalej tým viac mladí ľudia zanedbávajú beletriu a radšej využívajú internet, alebo sa neprítomne pozerajú na televíznu obrazovku. Je to krok dozadu, lebo nastáva nenávratné vzdľavovanie od kníh a absolútne zameriavanie pozornosti na málo hodnotné programy a vysielania. Následkom je postupné znižovanie inteligencie a skreslený obraz skutočnosti. Kvôli vyššej sledovanosti nám ukazujú scény, ktoré sú veľmi expresívne vykreslené až absurdné, vôbec neodrážajú skutočnosť.

Niektorí to nepozerajú, no ostatní im o tom s radosťou porozprávajú. Stali sa popredným predmetom rozhovorov vo všetkých vekových kategóriách. Je badateľné, že značne poklesla úroveň návštevnosti knižníc. Poklesol záujem o knihy. Známu osobnosťou sa stali hrdinovia akčných seriálov. Čím vulgárnejšie a arogantnejšie vystupovali, tým boli viac uznávaní. Títo showmani sa stali, žiaľ, vzormi. Na staré hviezdy a skutočné hodnoty sa pozabudlo.

V dnešnej dobe sa nedá s nikým porozprávať ani o jednej dobrej knihe, lebo rovesníci, ale i postarší, dávajú prednosť vysielaným programom. Je to z toho dôvodu, že nemusia nad tým rozmýšľať, či uvažovať (ako by to robili nad knihami).

Programy bez nejakého obsahu alebo cieľa sa stali, bohužiaľ, neodstrániteľnou súčasťou našej kultúry, každodenného života, ale dobrú knihu nikdy nenahradia.

Kristin Cashore

Výnimočná

V krajine Siedmich kráľovstiev oplývali niektorí ľudia zvláštnymi schopnosťami a ešte zvláštnejšími očami.

Katsa, lady z Middlunsu, pozerala na svet jedným modrým a druhým zeleným okom a veru ten pohľad sa jej nepáčil. Keď mala len pár rokov, v sebaobrane zabila kráľovho priateľa a odvtedy sa o nej hovorilo „ako o tej s darom zabíjať“. Mladá lady sa preto veľmi trápila a nechala sa zlým kráľom, ktorý zaňuchal výbornú príležitosť, využívať. V kráľovom mene vymáhala od ľudu peniaze, trestala zlodějov, strašila vzbúrencov. Nenávidela svoj život a kráľa. Preto založila Spoločenstvo, ktoré pomáhalo kráľovým nepriateľom.

Jedného dňa na kráľovský dvor zavítal lienidský princ Po, ktorý hľadá svojho strateného starého otca. S jedným okom zlatým a druhým strieborným si získa Katsino priateľstvo a spoločne sa vydajú hľadať únoscu.

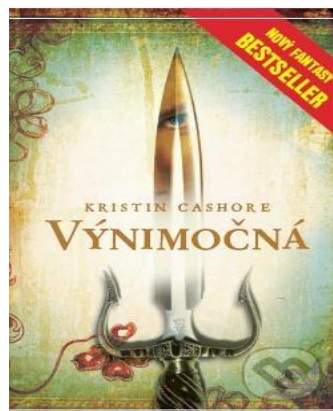
V krajine sa šíri nepokoj, hrozí vojna medzi vládcami. Katsa s Poom cestujú cez divú prírodu, kde sú odkázaní len na svoje schopnosti prežiť. Utekajú pred monsejskými vojakmi. V sunderskom hostinci sa dozvedia o príbehu monsejského kráľa Lecka a o tom, že Poova sesternica, princezná Bitterblue, je vo vážnom nebezpečenstve.

Lenže Po nie je celkom úprimný. Klame o svojom dare. A ani Leck nehrá fair-play. A dokonca ani Katsa nie je v skutočnosti zabijak.

Krajina je obalená oparom lží. Kto je vinný? Ľudia neveria už ani sami sebe, slepo poslúchajú hlas z úzadia. Jedine Po si dokáže udržať svoju myseľ čistú. Je to kvôli jeho skutočnému daru? A čo Katsa? Ochráni malú princeznú pred vlastným otcom? Dokážu spoločne zdolať búrlivé more a rozohnať hmlu klamstiev? Nájdu pravého vinníka?

A možno aj lásku, keď plamienky Poových očí navždy pohasnú za ligotu lienidských prsteňov...

Lubica Bystričanová

Likava

Likava-ty náš krásny hrad,
ktože by ťa nemal rád.
Aj keď si už zrúcanina,
neplač, nie je to tvoja vina.

Mal si takú veľkú česť,
no Likavka vtedy prežívala bolesť.
S Jánošíkom stretol si sa,
tomu by závidela aj Denisa.

Z Ružomberka ťa ľudia vítajú
a poklonu, že si taký krásny vzdávajú.
Na likavský amfiteáter sa pozeráš
a tým krásnym tancom tleskaš.

Nad Likavkou stojíš odvekov,
Liptovu si veľkou pýchou.
Na tvojom vrchu je slovenská zástava
a pod tebou rastie najzelenšia tráva.

Bol si hrad strážny,
žil v tvojom vnútri gróf odvážny.
Na mapách si známy,
vravia všetci: „Aha, Likava, hrad slávny.“

Možno ťa pozná celý svet
aj ten chránený kvet,
čo rastie na tvojej lúke,
učia sa o ňom deti na botanike.

Likava-ty náš krásny hrad,
ktože by ťa nemal rád.
Aj keď si už zrúcanina,
neplač, nie je to tvoja vina.

Terézia Vrabková, 5.A

Perlíme...

Na položenú otázku neodpovedal, ale dostal záchvat rehotu.

Našepkáva nedovoleným spôsobom.

Nedovolený vstup do školy.

Nechá sa od spolužiakov obchytávať a nehlási to učiteľovi.

Nepíše si, čo hovorím, píše iba to, čo potrebuje.

Neustále sa baví a odmieta povedať, o čom.

Pľul na schodoch na nižšie postaveného učiteľa vyššieho ročníka, čím znížil jeho vážnosť.

Počas hodiny vyrušuje a robí make-up spolužiačke.

Pozera sa na mňa cez zelené priesvitne pravítka a smeje sa mi, že som zelený.

Bez povolenia padá zo stoličky.

Bez vyzvania vybrala na hodine telesnej výchovy kozy a celá trieda cez ne skákala.

Dáva stále pozor, či dávam pozor, a keď si myslí, že nedávam pozor, tak nedáva pozor ani on.

Za chrbtom sa mi smeje do očí. .

Hodil špongiu na spolužiačku a tá po dopade na zem spravila mláčku.

Kedykoľvek ho vyvolám, pozerá sa na mňa ako na idiota a pýta sa ma, či to naozaj myslím vážne.

Lezie do päťmetrovej výšky na dvojmetrový strom.

Močí do výšky očí.

Na hodine spal tak tvrdo, že ho nezobudil ani príchod pána riaditeľa, ktorý strašne dupoce a funí.

Pravidelne chodí do školy nepravidelne.

Priniesol si na vyučovanie prášok na pečenie a predstieral predaj drog. Všetko odmietol vydať do rúk vyučujúceho a doteraz sa nepriznal.

Smrká mi do výkladu.

Ha-ha-ha

Viete, čo je najväčšia drzosť? Ak slepému kúpite ďalekohľad a hluchému walkman!...

Aký je rozdiel medzi mäsiarom a športovcom? Mäsiar bohatne od porážky k porážke....

Viete, kto je to totálne nedôverčivý človek? Ten, kto si aj po podaní ruky preráta prsty!...

Čo spraví žirafa, keď jej napľuješ do tváre? Odkopne ti rebrík....

Čo je to VEGETARIÁN? Slovo severoamerického indiánskeho pôvodu, ktoré prekladáme ako "Lenivý poľovník"...

Ako sa povedia inak "lupiny"? Parohy v prášku....

Viete, aký je rozdiel medzi mäsiarom a mäsiarkou? Skúste zabiť mäsiara....

Aký je to najväčší flegmatik? Ten, ktorého nerozhádže ani ručný granát....

Vieš, kto je najlepší ostrostrelec na svete? Šľak. Ten ťa trafi aj za rohom!...

Ako vyzerá inteligentný človek v Amerike? Ako turista....

Prečo majú gorily veľké nozdry? Lebo majú tak strašne hrubé prsty...

Viete, aký epitaf (náhrobný nápis) majú matematikári? "ODPOČÍTAJ V POKOJI!"...

Ktoré víno je najsilnejšie ? Omšové. Prečo? Jeden ho pije a všetci spievajú....

Ako povie Maďar mesiac? Taký ten šľako, čo má nočná zmena...

Sedí pani na kláte v tmavom, čiernom kabáte. (coN)

Hoc má dlhú bradu, nevie ti dať radu. (azoK)

V hore vyrástlo, na lúke sa páslo. (elbarH...)

Istá pani len v noci pracuje, pokiaľ neustane. (akčeivS)...

Šepká sa...

...že sa v našej škole natočí film: Ako sa zbaviť priateľov a zostať úplne sám.

...že v 5.A vypukla nová choroba - Homeworkofóbia (strach z nadmerného množstva domácich úloh).

...že pán učiteľ Lastič je tajný agent FBI.

...že 7.A uniesla Mikuláša.

...že pán riaditeľ vlastní ostrov v Karibiku a pozve naň celú školu.

...že v 6.A je pirát.

...že žiaci, ktorí prepadnú, budú použítí ako potraviny v školskej jedálni pre ďalší rok.
Zn.:finančná kríza.

Bystričanová Ľubica, Muchová Mária

28. marec

Učiteľ, učiteľka.

Po rodičoch je deťom najvyššou autoritou. Zoznamuje ich s písmenami, učí ich kúzlam s číslami, uskutočňuje s nimi výlety do histórie, hovorí s nimi o súčasnosti, dáva im nahliadnúť do budúcnosti. Učí ich logicky myslieť a porozumieť krásu. Vede žiakov k láske k ľuďom, k práci, k prírode.

S úsmevom, prísnyim či vľúdnym pohľadom, prísnyim či vľúdnym slovom, vie usmerniť správanie tých najväčších neposedov. Je ako sochár, ktorý dostáva tvárny materiál, deti, z ktorého modeluje osobnosť. Je ako maliar, ktorý začína kresliť na čisté plátno najprv obrysy, potom jednotlivosti, detaily, kým sa z plátna nestane hotový obraz, čo rozochvieva vnútro tých, čo na obraz chodia pozerat'.

No poslanie a práca učiteľa je ešte zložitejšia ako tvorba umeleckého diela. Kým sochár môže pomerne ľahko opraviť nevydarený hmat ruky alebo ťah nástroja, kým maliar môže jednu farbu prekryť druhou, učiteľova práca musí byť veľmi premyslená a presná.

*Vždy, keď sa mi nič nedarí, a keď ma stíha smola,
vtedy sa často spytujem, čím bola pre nás škola.
Len otlčené kolená a doráňané čelá
a ešte zopár dobrých rád od nášho učiteľa.*

*Náš učiteľ, náš učiteľ od kriedy celý biely,
naš učiteľ nám odpustil, aj keď sme nevedeli.
Aj dnes sa z diaľky usmieva na svoju starú triedu
a chápano sa pozerá, kam naše cesty vedú.*

*Mal oči stále veselé, aj keď bol bez nálady,
a trochu šedin na sluchách, no nám sa vždy zdal mladý.
Dnes to už môžem prezradiť, že naša trieda celá,
sa zaľúbila po uši do nášho učiteľa.*

*Náš učiteľ, náš učiteľ ovláda každú tému,
naš učiteľ bol pravý muž a my sme mali trému.
Aj dnes sa z diaľky usmieva na svoju starú triedu
a chápano sa pozerá, kam naše cesty vedú.*

Karneval

